

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput LVII. Quomodo fractum genu sanatum fuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

minimè prævaleret, nam dum eorum inimiciæ in longum protela-
rentur, pius Dominus nunquam in se confidentes derelinquere vo-
lens, imò & fortiter tacito modo pro illis pugnare, litem & con-
troversiam finiebat: prædicto namque militari extra propriam pa-
triam sese transferente infirmitate tacto tanquam ab exule, & pere-
grino finis vitæ in alia patria factus est. In agone autem constitu-
tus coram ijs præsentibus, qui & alijs postmodum referebant, quòd
publicè protestatus fuisset, quòd injuriam satis magnam dictis Regu-
laribus intulisset.

CAPUT LVI.

*De subulco damnum Canonicis Monasterij B. Meinulphi
inferente, qui malo sine vitam terminavit.*

SUbulcus quidam in Castro *Wewelsburg* residens multa & magna
damna Monasterio B. MEINULPHI in pascuis & pratis sæpius in-
ferebat, & admonitus non cessavit à transgressu. Postmodum
verò cum à suis adversarijs capitur, & dum jamjamque ei mortem
inferre cæperant, exclamatoriè dixit in hæc verba: *Heu heu! quòd tam ma-
gnum Canonicis intulerim damnum, qui tanta bona mihi sæpius exhibuerunt! Ac si
diceret: si damnum ijsdem non intulissem, vindictam hujus crudelis
mortis non sentirem.*

CAPUT LVII.

Quomodo fractum genu sanatum fuit.

GErtrudis filia Reneti militis de *Breuken* Castri *Wewelsburg* postquàm
in vestitu pompæ sæculi peregerat longo tempore, licentia à
strenuo suo viro petita, & accepta propter consecutionem æ-
ternorum bonorum vitam solitariam gerere cupiens Prioris
Monasterij B. MEINULPHI, & ejus Conventûs consensu interveniente
locum *Kerchberg*, quæ est filia supra dicti Monasterij, usque ad annum
indefessè habitaverat, quæ dum quadam vice devotionis causâ cum
devota

devota sua famula nomine Sophia Ecclesiam in *Böddeken* visitare vellet, contigit, ut in itinere prædicta famula in terram ruens genu suum graviter frangeret, & debilis sit effecta ad ulteriorem gradum faciendum. Quod dum Gertrudis Domina ejus certò ducta indicio verum esse comperit, famulâ ejus ibidem supra terram solâ relictâ veloci cursu Monasterij fores petijt, medicum vocat, ac cum eo, ut famula ejus per ipsum curaretur, ire cepit versùs locum, ubi infirmam dereliquerat: quo tempore infirma famula DEI sola jam existens, antequam Domina ejus cum medico ad eam venerat, B. Virginè Mariâ, & sanctum MEINULPHUM devotissimè imploravit, ut sanitas pristina ei redderetur, ne infirmum ejus genu ab aliquo masculino denudatum tangeretur, aut cerneretur: & Oratione facta supradicta famula spe magnâ & fiduciâ, quam ad Beatam Virginem Mariam, & S. MEINULPHUM habuit firmissimè freta, fore, ut per ipsorum piam intercessionem sanitatem consequeretur: & ecce Dominâ suâ unâ cum Medico Monasterij superveniente, & coram famula existente genu antea fractum nunc sanatum, & planè consolidatum reperit. Quo facto dixit famula ad Dominam suam: *Gratias DEO! jam sana facta sum ex sono* (audiverat enim validum strepitum, & sonum ad Orationem factum) *quem audivi.* At Domina interrogando dixit ei: *Fam me ad præsentiam tuam superveniente sonum audivi circa te, erat ille sonus, de quo dicis, & illa respondens ait: ita dilecta Domina mea, protinùsque de terra sine aliqujus hominis adminiculo surgens iter, quod prædicta Domina, & sanata ejus famula facere cæperant, frequentantes ad Ecclesiam Monasterij B. MEINULPHI cum gaudio magno pervenerunt.*

C A P U T LVIII.

Quomodo Dominus Deus quorundam paupertati signo supervenerit manifesto.

Quia præmemoratus Venerabilis Prior in Domino DEO confidentiam habuit singularem, confidentiæ suæ remunerationem sæpius meruit obtinere. Quapropter non possum, nec audeo silere illud obstupendum miraculum, quod ob magnificam